

RUFIN is een verkorting van RUFINUS, koosvorm van RUFUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam: 'rossig', 'roodharig'.

*

Rufinus van Assisi, Italië; 1e bisschop (& martelaar?); † **3e** of **4e eeuw**(?).

Feest 30 juli (voorheen) & **11 augustus**.

De Romaanse kerk in Assisi, waar Franciscus en Clara werden gedoopt, is aan hem gewijd. Over zijn leven is niets bekend.

*

Rufinus van Soissons, Frankrijk; martelaar met **Valerius**; † **287**; **feest 14 juni**.

Zij waren Romeinse soldaten in dienst van het legioen dat gelegerd was te Bazoches. Zij moesten de graanvoorraden bewaken. Beiden waren christen en het schijnt dat ze stilaan het vertrouwen van de plaatselijke bevolking wisten te winnen, zodat zich een aantal inlanders lieten dopen.

Toen kwam de gevreesde prefect Rictiovarus. Hij was vast voornemens het christendom uit te roeien. Valerius en Rufinus vluchtten de naburige bossen in en hielden zich daar schuil. Maar de prefect wist hen op te sporen en liet ze zwaar geboeid aan zich voorgeleiden.

Er volgde een ondervraging, waarbij de beide jonge soldaten onverschrokken van hun geloof getuigden en de Romeinse goden afzwoeren.

Daarop riep de prefect uit. "Als u niet gewoon het bevel van de keizer opvolgt en offert aan onze goden, zie ik mij genoodzaakt u aan foltering te onderwerpen."

Daarop liet hij ze weer in de boeien slaan en naar de gevangenis terugbrengen. De beide gelovigen waren blij dat ze deel kregen aan het lijden van Jezus Christus; en ze riepen dat hun zogenaamde loodzware ketens wogen als lichte veertjes.

De volgende morgen liet de prefect hen weer voor zich verschijnen. En hij probeerde het nog een keer met zoete broodjes: "Heus, Valerius en Rufinus, zodra je offert aan onze goden Jupiter en Mercurius, Diana en Venus, zal ik je overladen met bergen goud en zilver. Je zult de hoogste posities aan het keizerlijk hof mogen bekleden."

Maar zij riepen terug: "Mogen uw zilver en goud met u zijn in de hel! Daar moeten ze het maar in vloeibare toestand bij u naar binnen gieten. Daar zult u uw vader, de duivel, in de eeuwige vlammen zien branden. Maar wij: niemand zal ons scheiden van Christus en zijn genade."

Verontwaardigd beval Rictiovarus hen op het schavot vast te binden en hen een afstraffing toe te dienen met zwepen met loden kogeltjes. Vervolgens gaf hij opdracht hen los te maken en naar de gevangenis terug te brengen tot hij nieuwe gruwelijkheden zou hebben bedacht.

Teruggekeerd in hun gevangenis zongen ze Gods lof en riepen zij zijn hulp in. Daarop verscheen hun een engel die hen troostte. De volgende morgen liet Rictiovarus hen weer vóórkomen. Tot zijn verbazing zag hij hoe er een blos op hun wangen was verschenen en hoe hun lichamen fris blaakten van een perfecte conditie. Maar in plaats dat hij op het idee kwam, dat dit te danken was aan hun God, meende hij dat er tovenarij in het spel was. Hij liet hun de handen op de rug binden en achter zich aanslepen. Zo legden zij een flinke afstand af tot zij gekomen waren bij een plaats die Quincampoix heette. Daar liet hij hen het hoofd afslaan.

Toen de christenvervolgingen voorbij waren, bouwde men ter ere van hen een kerk in Bazoches. Daar werden hun relieken plechtig bijgezet. Uit vrees voor de invallen van de Noormannen werden ze in de 9e eeuw eerst overgebracht naar Reims en toen naar Soissons. Toen het gevaar was geweken, kwamen ze weer terug naar Bazoches. Aan het begin van de 17e eeuw werden ze overgebracht naar de St-Étiennekerk in Soissons; in 1617 gingen ze naar de kathedrale kerk.

Zij staan te boek als patroonheiligen van de plaatsjes Bézu-le-Guéry, van Coulonges, Loupeigne, Vierzy en Vregny; alsmede van Braine, van de Mont Notre Dame, van Paars en Sermoise.